

Princip rozumné dostatečnosti obrany má kvalitativně nový obsah, který zahrnuje požadavky nového politického myšlení a branného vědomí. V souvislosti s tím je věnováno maximální úsilí rozhodnému snížení úrovně aktivní činnosti, skloubení vojenských doktrín i strategických koncepcí, snížení vojenských potenciálů, změnění jejich struktur, a to tak, aby na Západě i Východě zůstaly jen síly a prostředky nutné k obraně.

Realizace principu rozumné dostatečnosti obrany předkládá vážné požadavky na velitele, na všechny příslušníky armády v oblasti jejich výchovy a výcviku, zvýšení profesionální úrovně.



PROBLÉMY ROZVOJE RADIOELEKTRONICKÉHO BOJE

*Redakčně upravený a zkrácený článek plukovníka
A. J. Palina, kandidáta vojenských věd, uveřejněný v so-
větském časopise Vojennaja mysl č. 5/1989.*

V dnešní době, v souvislosti s bouřlivým rozvojem radioelektroniky v armádě, se změnou charakteru ozbrojeného zápasu, se zvýšením bojových možností prostředků radioelektronického boje (REB) a také i objevem nových vědeckých poznatků vzniká potřeba upřesnit a přehodnotit jednotlivá ustanovení v teorii REB.

Problémy rozvoje teoretických základů a zdokonalování systémů vědeckých poznatků o REB vyžadují v současnosti mimořádnou pozornost, získávají na významu v podmínkách intenzivního vybavování vojsk automatizovanými – vůči rušení vysoce odolnými – radioelektronickými soustavami spojení, systémy průzkumu, navádění, televizního řízení a také prostředky radioelektronického rušení (RER). Další rozvoj teorie REB je možný při správném určení objektu a předmětu výzkumu, při zdůvodňování jeho kategorií, zjišťování zákonitostí, principů, výstavby, podstaty, možnosti, jeho místa, úlohy a významu v boji.

Objektem poznání teorie REB je, podle názoru autora, ozbrojený boj, ze kterého se vyjímá a zkoumá radioelektronický boj, a to jeho obsah, charakter, cíle a úkoly v operaci (boji). V současných podmínkách je zapotřebí REB zkoumat cílevědomě, ve vzájemném propojení s jinými způsoby a prostředky ozbrojeného boje, které přímo nebo nepřímo mají vliv na jejich rozvoj. Zdokonalování sil, prostředků a způsobů REB nastává jako výsledek zjišťování rozporu mezi úrovní rozvoje radioelektronických prostředků (REP) a mezi možnostmi je zjistit a zaručit. Zároveň s tím se objevily problémy, které vyžadovaly jak vědecké, tak i praktické řešení úkolu – zdokonalovat prostředky a způsoby vedení REB. Velký význam na zdůvodnění rozvoje má i včasné zjištění mezi současným REB a mezi zastaralými teoretickými ustanoveními a také poukázání na možnou posloupnost rozvoje současné vojenské vědy.

Předmětem teorie REB, jakož i každé jiné vojenské teorie, která vznikla z praktických potřeb ozbrojeného boje, jsou zákonitosti a principy, na jejichž základě se rozpracovávají směry rozvoje sil, prostředků a způsobů organizace a vedení REB v rámci operace.

Vycházejí z určení objektu, předmětu výzkumu, obsahu REB a vojenské vědy, je možné teorii REB zformulovat jako systém vědeckých poznatků (názorů) na obsah, možnosti, zákonitosti, charakter REB a na přípravu ozbrojených sil k jeho vedení.

Zvláštní cíle teorie REB spočívají v tom, že je nutné na výsledcích výzkumu určení, sestavy, možnosti a fungování řídicích systémů, průzkumu a RER, zbraní a techniky vlastních i nepřátelských vojsk zdůvodnit obsah a formulace principů organizace a vedení REB, ale i vypracování praktických návodů (doporučení) k jeho vedení.

Tak jako je teorie REB komplexní a uskutečňuje se ve více rovinách, tak je velmi důležité určit její správnou strukturu, vycházející z obecných problémů a z řešených úkolů. Zjistit strukturu REB, jakož i jeho libovolné teorie, znamená určit vzájemné propojení a vztahy všech jeho součástí. Je to tím důležitější, že je zatím nedostatečně přesně určena a podmíněna struktura současné teorie REB. Nejsou výrazně označeny hranice jejího rozdělení, přestože se ve vojenských školách, vědeckovýzkumných pracovištích a u vojsk tyto otázky aktivně dále rozpracovávají. Na druhé straně, jelikož je REB součástí ozbrojeného boje, který zkoumá vojenská věda, je proto správné chápat teorii REB jako její součást. Je zcela pochopitelné, že struktura této teorie v analogii se součástmi vojenské vědy a z hlediska úkolů, které teorie REB řeší, se musí dělit na obecné základy a na teoretická ustanovení podle rozdělení a historie.

Obecné základy teorie REB zahrnují široký okruh všeobecně teoretických a metodologických otázek, v jejichž rámci je zapotřebí cílevědomě zkoumat REB ve všech aspektech. Proto je nutné systematizovat nashromážděné vědomosti o jeho obsahu, struktuře, místě a úloze v boji. Zároveň je zapotřebí věnovat hlavní pozornost zjištění obsahu objektu, předmětu, kategorií, zákonitostem a principům REB, dále ještě zaměřením rozvoje jeho sil a prostředků. Nesmíme opomenout, že je třeba bezprostředně spojovat tyto otázky s přípravou ozbrojených sil k účinnému REB. Podle vztahu k ostatním součástem teorie REB mají její obecné základy vedoucí postavení a jsou tím faktorem, který způsobuje sjednocení. Tento vztah zároveň určuje jejich vzájemné propojení s jinými teoriemi vojenské vědy, jakož i s částí vojenských věd.

Hlavními úkoly obecných základů REB jsou:

- zjištění problémů, objektů a předmětů výzkumu,
- určení obsahu a místa REB v ozbrojeném boji,
- stanovení vzájemných vztahů mezi jednotlivými částmi jeho teorie, na základě zobecnění nashromážděných znalostí a též na základě rozboru vlastních zkušeností,
- poznání zákonitostí, principů a kategorií teorie REB a jejich vzájemné vztahy,
- rozpracování obecných metodologických problémů,
- odraz nejdůležitějších ustanovení (hypotéz) a charakteru i obsahu REB podle míry změny kvality a kvantity prostředků vojenské radioelektroniky a také zároveň podle základních tendencí jejího rozvoje,
- podmínění perspektiv a směrů rozvoje sil, prostředků a způsobů radioelektronického zarušení (ochrany) systémů velení, průzkumu, soudobých zbraní a vojenské techniky.

Do oblasti organizace a vedení REB spadá ustanovení jeho cílů, úkolů, principů a členění i vedení v operaci (boji), výzkum možných výsledků a dalších možností velení silám a prostředkům, které se REB zúčastní. Mimo to vznikla nutnost studovat takové zásadní otázky, jako je charakter REB, jeho vliv na průběh a výsledek operace (boje). Vycházejí z toho, že REB se stává stále více obsahem (součástí) bojových činností, musí otázky jeho organizace a vedení odpovídat teorii vojenského umění, přitom ale mají objasňovat podstatu a posloupnost v období přípravy i v průběhu operace (boje). Řešit tyto úkoly je možné tehdy, jsou-li:

- podrobně zkoumány systémy velení, průzkumu, RER u řízených zbraní a vojenské techniky a v nich probíhající informace (signály),

- správně určeny a zdůvodněny cíle, zámysl a úkoly REB v operaci (boji), obsah a postup jeho plánování, vytvoření uskupení sil a prostředků RER, když je organizována součinnost velení a všestranné zabezpečení činnosti v komplexu opatření k dezorganizaci systému velení nepřítele, a také když je zabezpečeno odolné velení vlastním vojskům a zbraním.

Rozdělení podle výstavby sil REB je předmětem pro výzkum a zdůvodnění úkolů, struktury, optimálního složení, vybavení, směrů rozvoje a podpory těchto sil ve stále bojové pohotovosti.

Rozvoj prostředků REB je určován zdůvodněnými vědeckotechnickými programy, výzkumem rozvoje speciální techniky RER a zařízení pro zabezpečení utajení, ke zvýšení odolnosti REP vůči rušení. Základním úkolem této části je určit struktury vyzářování (signálů) REP a charakteristiky přijímání a vysílání zařízení. Na tomto základě lze pak určit optimální vzájemné kvalitativní a kvantitativní vztahy mezi technickými prostředky, druhy výzbroje a vojenskou technikou navzájem. Výsledkem těchto výzkumů je zdůvodnění takticko-technických požadavků na nové prostředky RER a na REP a zdůvodnění principů jejich unifikace a standardizace.

V statí o výcviku, organizaci a vedení REB jsou rozpracovány formy, metody a programy výcviku příslušníků armády v jeho vedení a jsou tak získávány potřebné znalosti, schopnosti a návyky k jeho organizaci.

Historie REB se zabývá studiem, zobecněním a rozbořem zkušeností, vývojem prostředků a analýzou způsobů přípravy a vedení REB v minulých válkách, při cvičeních vojsk. Cílem je prověřit a rozpoznat jeho zákonitosti, kvalitativně a kvantitativně je vyhodnotit, shrnout dostupný statistický materiál a určit pravděpodobné obecné směry jeho dalšího rozvoje. Výzkumy všestranně vysvětlují skutečnosti a fakta, která charakterizují základní etapy a tendence rozvoje prostředků, způsobů organizace a vedení REB.

Základem libovolné teorie je poznávací řízení a vyvozování závěrů i dokazování správnosti kategorií teorie REB. V současné době došla objektivní nezbytnost upřesnit jak kategorii **radioelektronický boj**, tak i s ním související systémy kategorie (pojmy). Takový přehled je plně zákonitý, a to jak z hlediska zavedení nových druhů zbraní, vojenské techniky a REP, tak i z hlediska zdokonalení způsobů ozbrojeného boje a zvýšení úrovně znalostí o REB. Některé pojmy se upřeshňují, mění, ztrácejí své prvotní významy a jsou zaváděny nové.

Zkoumáje kategorii **REB** je třeba poznamenat, že je druhem boje, a to částí z širšího pojmu **ozbrojený boj**, který je veden s využitím různých zbraní a prostředků pro ochranu vojsk (sil) proti protivníkovi. Po tom, co byla zařazena do výzbroje radioelektronická zařízení, vznikla možnost působit proti systémům velení vojskům a zbraním nejenom pomocí ničících prostředků, ale také pomocí energie, vyzářované rušícími REP. To může mít podstatný vliv na výsledky ozbrojeného boje, což předpokládá, že při formulování definice různých kategorií REB je nutné počítat s požadavky dialektické logiky. V těchto kategoriích, kromě formální stránky (vnějších projevů předmětu), je nezbytné zjistit obsah pojmu (předmětu, jevu) anebo **odhalovat důležité příznaky, které kromě obsahu ukazují na jejich vzájemné spojení s jinými jevy, předměty**. Vycházíme-li z toho, můžeme pak zformulovat určení pojmu REB. Ukazuje se jako obecný příznak, a to vliv prostředků ozbrojeného boje a příznaků odlišujících daný druh boje. Mezi tyto příznaky patří i vliv vyzářované elektromagnetické (akustické) energie, kterou generují (rozptylují) prostředky RER a ochrana REP vojsk (sil), řízených zbraní a vojenské techniky před takovýmto vlivem.

Dále můžeme pojem REB zformulovat jako **komplex opatření a činnosti v operaci (boji), s cílem dosáhnout radioelektronického umlčení nepřítele a ochrany vlastních vojsk (sil) proti radioelektronickému rušení**.

Jako kategorii zobecňuje pojem **radioelektroniky** několik oblastí vědy a techniky. Tento pojem zahrnuje radioelektronické rušení a radioelektronickou ochranu vojsk (sil) a ne jenom REP, protože jejich zarušení má vliv nejen na systémy průzkumu, velení vojskům (silám) a navedení zbraní, ale i na efektivitu zbraní, vojenské techniky a také na bojovou činnost ostatních vojsk. Je známo, že zarušení předpokládá způsobení takové škody objektu (cili), že se mu dočasně sníží jeho bojeschopnost. Tím dochází k tomu, že schopnost k manévru je omezena a dochází i k narušení jeho řízení. Působením prostředků RER na samonaváděcí hlavice raket, střel, leteckých pum atd. můžeme dosáhnout toho, že je odvedeme od určených cílů, čímž se sníží efektivnost zbraní a v některých případech může být až nulová. Zarušením zaměřovacích naváděcích systémů letounů, lodí, tanků můžeme dosáhnout snížení efektivnosti i u této bojové techniky a jejich zbraňových systémů. Analogicky, tj. když chráníme radioelektronická zařízení zbraňových systémů a vojenskou techniku před RER, můžeme zvýšit bojové možnosti vojsk. Takto chápány REB je pojem mnohem širší, než byl REB chápán až doposud.

Jedinečnost REB je v tom, že využívá paprskové energie, (elektromagnetické a akustické) a nikoli jiných druhů energií.

REB pozůstává ze dvou částí, a to z radiotechnického rušení a radiotechnické ochrany. REB jako ozbrojený boj si můžeme představit jako činnost při ničení protivníka a při ochraně vlastních vojsk před ničením.

REB se občas také snažíme definovat tak, že jeho úkolem je ničit a rušit účinky různých prostředků RER na REP. Je známo, že kromě RER mohou proti REP a systémům působit i konvenční řízené nebo neřízené zbraně, tlaková vlna, elektromagnetické i ionizující záření, pronikavá radiace, radioaktivní zamoreni a elektromagnetický impuls jaderného výbuchu, otravné a zápalné látky, diverzní a průzkumné skupiny, prostředky biologického zamoření, vyzařování sousedních REP a elektronických zařízení. **Jestli všechna tato opatření (činnosti) budeme vztahovat k REB na tom základě, že působí na REP, tak můžeme dojít k absurdnímu závěru, že ne REB je součástí ozbrojeného boje, ale naopak. Pak není tento příznak dostatečným podkladem pro formování definice pojmu REB.**

Kromě toho, když počítáme s tím, že zničení REP protivníka je jednou ze součástí REB, tak i jejich ochrana proti všem druhům zbraní musí být zahrnuta do obsahu pojmu **radioelektronická ochrana**. Protože na zničení (poškození) radioelektronických objektů se mohou podílet také bojové prostředky, proto je v systému radiotechnické ochrany zapotřebí vyvést tyto objekty z úderů ničících prostředků. Toho lze dosáhnout včasným uskutečněním manévru silami a prostředky, jejich maskováním, využitím ženíjních zařízení a z odolněním k ochraně. Tyto prostředky a způsoby je nutné začlenit do připravovaných opatření radioelektronické ochrany. Proto všechny prostředky ochrany, které se využívají v boji, se začlení do REB. Ve skutečnosti se ale tato činnost a konaná opatření nevztahují k REB, ale k zabezpečení životnosti REP, systémů průzkumu a velení.

Pojem REB můžeme tím lépe zdůvodnit a tím i přesněji definovat, což je v současné době použitelné jak v teorii, tak i v praxi.

Po upřesnění definice pojmu **REB** se stává pochopitelnějším také samostatné slovní spojení radioelektronický boj: slovo **rádio** určuje metodu boje, tj. uskutečňuje jej pomocí vyzařování energie; **elektronická** poukazuje na způsob generování, vyzařování energie pomocí elektronických přístrojů; slovo **boj** to je to, co speciální generované vyzařování využívá v ozbrojeném boji.

V bojové činnosti se musí REB uskutečňovat v kombinaci: zničení (poškození) radioelektronických objektů protivníka spolu s činností vlastních vojsk a s jejich maskováním.

Při přihlédnutí k základním příznakům, které se používají při určení kategorie **REB**, a které se opírají o princip **od všeobecného k dílčímu**, můžeme pak zformulovat definici takových pojmů, jako je **RE zarušení**, **RE ochrana** a **RE poruchy**. Ty tvoří druhy a třetí stupeň v systému kategorií teorie REB a mohou být formulovány následovně:

Radioelektronické rušení – se musí zkoumat jako opatření a činnost vojsk (sil) v boji a v operaci s cílem vést úmyslné zarušení a maskující činnost proti REP, zbraňovým systémům a proti vojenské technice protivníka pomocí elektromagnetické (akustické) energie. RER způsobuje časové ztráty ve způsobilosti REP, zbraní a vojenské techniky plnit s požadovanou efektivností jim zadané úkoly.

Radioelektronická ochrana (REochr.) je komplex opatření k odstranění nebo zeslabení účinků vyzařování prostředků protivníka pro vlastní REP, na systémy řízení zbraní a vojenskou techniku. Některé způsoby a prvky radioelektronické ochrany zabezpečují práci zodolněných REP, systémů velení zbraní a vojenské technice při působení jak nepřátelských prostředků RER, tak i při vlivu předem neplánovaných poruch (elektrotechnická zařízení, přírodní a jiné zdroje vyzařování). Protože ale mohou vznikat i nepřítel neplánované poruchy, převážně vyzařováním technických prostředků vlastních vojsk, civilních zařízení anebo přírodními zdroji, tak tyto se nemohou vztahovat k REB. Jejich působení se v podstatě odstraňuje již při stanovení parametrů používaných prostředků radioelektroniky, určených k velení (vojenské) a k jiné technice.

Radioelektronické rušení a radioelektronická ochrana se uskutečňují společně s ničením

REP a prostředků RER nepřítele v rámci komplexních opatření, s cílem plnit vojsky tyto základní úkoly:

1. Dezorganizovat systémy a prostředky velení protivníka.
2. Maskovat vlastní vojska, zbraně a bojovou techniku.
3. Zabezpečit odolné velení vojskům (silám), zbraním a bojové technice.

Je jisté, že radioelektronické rušení a radioelektronická ochrana nejsou totožné, tak jako útok a obrana v ozbrojeném boji. Jsou však v rámci REB neoddělitelné a vzájemně se ovlivňují.

Definice pojmu **RE rušení** můžeme účelně zformulovat. Nevycházíme z toho, jak se to dělá v některých pracích, na které tyto rušící signály působí, ale vycházíme z používaných druhů vyzařování při jejich vytváření. Jelikož rušící signály REP mají elektromagnetickou a akustickou podstatu, tak je správnější je nazvat elektromagnetickými a akustickými, obecně radioelektronickými poruchami. Definice těchto pojmů mohou být pak tyto:

Elektromagnetické poruchy (rušící signály) – způsobují neničící elektromagnetické vyzařování, které zeslabuje kvalitu práce REP, pracujících na principu příjmu zesílení a přetváření elektromagnetických signálů. Tyto poruchy (rušící signály), které jsou vytvářeny v pásmu rádiových vln, nazýváme rádiovými poruchami, a ty, které se tvoří ve světelném (optickém) pásmu, se nazývají světelné (rušící signály) poruchy.

Akustické poruchy (rušící signály) – patří mezi neničící akustické vyzařování, které snižuje kvalitu REP, pracujících na principu příjmu, zesílení a přetváření akustických vln. Akustické poruchy, které jsou přijímány ve vodním prostředí, se jmenují hydroakustické.

Na základě již dříve jmenovaných hlavních pojmů REB, když vezmeme v úvahu v něm probíhající obecné zákony ozbrojeného boje, můžeme určit základní zákonitosti REB, které nám charakterizují závislost průběhu REB na následujících faktorech:

- kvalitativně-quantitativní vztah a odolnost systémů a prostředků velení, průzkumu a na vedení zbraní, a také sil a prostředků RER jednotlivých stran,
- úrovně pohotovosti ozbrojených sil k REB a včasnost rozvíjení sil a prostředků, které se REB zúčastňují,
- soustředění hlavního úsilí a prostředků REB na rozhodujících směrech působení v čase nejintenzivnějšího využívání REP, zbraní a vojenské techniky,
- sesouhlasení cílů a úkolů REB se zámyslem operace (boje) ve vzniklé operačně technické radioelektronické situaci,
- cílevědomé (optimální) kombinování a nepřetržitost součinnosti sil a prostředků REB mezi sebou a s ostatními silami a prostředky ozbrojeného boje,
- pohotovost sil a prostředků REB snížit bojové možnosti REP a zbraní protivníka, a také zvýšit efektivitu činnosti vlastních vojsk (sil) a zbraní.

V obecném pohledu představují tyto faktory nejtypičtější, nejcharakterističtější a nejpodstatnější jevy REB, jeho procesy a tendence, které jsou podřízeny určitému zákonu nebo řadě zákonů ozbrojeného boje. Ve své podstatě jsou blízké nebo totožné s principy REB.

Když vycházíme z obecných zákonitostí teorie REB, můžeme pak zformulovat **základní principy radioelektronického rušení**, které se dělí na dvě základní skupiny. **Do první skupiny** patří základní pravidla operačně taktického využití sil a prostředků RER, tj.: stálá vysoká bojová pohotovost a včasné rozvíjení sil a prostředků RER pro efektivní činnost v podmínkách složité operačně taktické a radioelektronické situace; sesouhlasení cílů a úkolů RER se zámyslem velení s bojovými úkoly vojsk (sil) v operaci (boji); komplexní a hromadné působení sil a prostředků ničení proti nejnebezpečnějším radioelektronickým prostředkům a zbraňovým systémům v celé hloubce sestavy protivníka, především na hlavních směrech bojové činnosti; utajená příprava a nečekané použití nových, protivníku neznámých prostředků RER; současný manévr silami a prostředky RER a jejich vyzařování při změně operačně taktické radioelektronické situace.

Do druhé skupiny principů RER patří efektivní využití útvarů, jednotek a techniky RER, tj.: odolné velení a nepřetržitá součinnost sil a prostředků RER, průzkumu i ničení; včasná a spolehlivá radioelektronická ochrana prostředků a systémů RER, jejich elektromagnetická koexistence s radioelektronickými prostředky a uskupeními vojsk a letectva; nepřetržitě zís-

kávání, analýza a včasné dodání věrohodných a úplných údajů o prostředcích, systémech velení, průzkumu, RER, řízených zbraní a o vojenské technice protivníka ve prospěch vlastních sil i prostředků RER; zabezpečení vlastních vojsk materiálně technickými prostředky a předpověďmi o podmínkách pro šíření elektromagnetických (akustických) vln; vysoká úroveň přípravy příslušníků útvarů a jednotek RER.

Za jeden z problémů, které je nutné řešit v rámci teorie REB, je **zdůvodnění místa REB v ozbrojeném boji**. Zkoumajíce tuto otázku musíme poznamenat, že v REB je využívána vyzařovaná energie pro zarušení REP, systémů velení a průzkumu, pro navedení zbraní, tanků, letounů a jiných bojových prostředků, které jsou řízeny pomocí radioelektroniky. REB má vliv na bojovou činnost, a proto ho **musíme správně chápat ne jako druh zabezpečení, ale jako určitou část a náplň ozbrojeného boje**.

Názory na tuto otázku byly vyslovovány již v roce 1976. Dále pod zabezpečením bojové činnosti chápeme systém opatření, která jsou zaměřena na úspěšné splnění bojových úkolů vojsky. Avšak síly a prostředky RER se mohou používat nejen k vytvoření podmínek pro úspěšné splnění úkolů vojsky, a tak k bezprostřední činnosti proti nepříteli, tj. mohou se s nimi zúčastnit v boji. Jejich činnost a samotné síly i prostředky jsou objekty operačního, speciálního technického a týlového zabezpečení.

Se zvyšováním množství REP a úrovně vybavenosti vojsk (sil) a vojenské techniky radioelektronikou značně vzrůstají možnosti a vliv REB na ozbrojený boj. Jak potvrdily zkušenosti z lokálních válek, použití REP zabezpečovalo stejnou efektivnost v boji s protivníkem, jako využívání palebných prostředků. V Polním řádu armády USA FM-100-5 je uvedeno: "... prostředky REB, spolu s palebnými prostředky mají značný vliv na vytvoření vojenské převahy...". Zvýšená efektivnost REB umožnila americkému vojenskému velení vytyčit heslo: **"palba, manévr a REB rozhodují o úspěchu boje"**.

Můžeme tedy říci, že **REB je součástí a náplní bojové činnosti vojsk. Jeho organizace a vedení je jednou z nových kapitol vojenské vědy a také důležitou součástí činnosti velitelů, vševojskových i specializovaných štábů, velitelů, náčelníků druhů vojsk, speciálních vojsk a služeb**.

S ohledem na funkční součásti REB a na předmětné problémové požadavky jeho klasifikace, můžeme jeho teorii rozdělit na radioelektronické rušení protivníka a na část radioelektronické ochrany vlastních vojsk (sil), zbraní a bojové techniky. Tyto oblasti jsou navzájem propojeny, ovlivňují se a mají mezi sebou potřebnou součinnost. Současně můžeme pozorovat jejich integraci a podmíněnost v rámci teorie REB, a také diferenciaci mezi teoriemi REB, řízení, maskování atd., což potvrzuje jejich vnitřní, všestrannou jednotu vojenské vědy jako celku.

Teorie řízení a REB rozpracovávají otázky radioelektronické ochrany k zabezpečení odolného velení vojskům (silám) a zbraním. Nauka o maskování zkoumá jak, jakými způsoby a prostředky RER, ženíjního maskování, aerosolového maskování atd. je možné pak neefektivněji ukryt vojska před radioelektronickým průzkumem protivníka.

V návaznosti na správný a kvalifikovaný rozvoj prostředků a způsobů REB, způsobů velení a maskování, vzniká požadavek uskutečňovat společně, vzájemně koordinované vědecké výzkumy. Zde lze pak přilíže k získaným výsledkům, napomáhat zobecnění znalostí a získané zkušenosti také spojovat v rámci vojenské vědy mezi sebou.

Při studiu různých aspektů organizace a vedení REB se jeho teorie opírá o výsledky dosažené v taktice, v operačním umění a ve strategii. Když vezmeme v úvahu jejich východiska, umožňuje nám to určit, v jakých operacích a ve prospěch jakých operačních úkolů musí být veden REB. Požadavky na taktiku vedení boje nám napoví, jakými způsoby je nutné plnit úkoly v RER protivníka a v radioelektronické ochraně vlastních systémů a prostředků velení, prostředků průzkumu, systémů řízení zbraní a vlastní bojové techniky. Vojenské umění jako celek akceptuje i závěry a východiska REB.

Na závěr je si třeba všimnout stále vzrůstajícího vlivu teorie REB na praktickou organizaci REB a na jeho vedení v bojové činnosti soudobé války. Proto je novým a velice vážným úkolem pro důstojnický sbor hluboké rozpracování, rozvoj a zvládnutí této teorie a tvořivé využití jejích závěrů a doporučení.